

ŽUPNE OBAVIJESTI

PON. – 7.30 + Marijanović Mato god. Kruno i Stanislav Ferdo

UTORAK - sv. Martin, biskup – 7.30 + Mišak Ivan god.

SR. – 7.30 + Kuharić Marin, Skupnjak Florijan i Cecilija i Kosec Franjo

ČETVRTAK – 7.30 + Vugrinec Florijan i Agata

PETAK – 7.30 + Hojsak Danijel i Majcen Gabrijel

SUBOTA - sv. Klauđije – u 17.00 skupna sv. misa!

NEDJELJA – 33. NEDJELJA KROZ GODINU

7.30 + župna

9.30 + Vincek Katica god. i Slavko

11.00 + Skupnjak Stjepan god. Franjo i Agneza

Župni vjeronauk: petak - u 14.30 prvopričesnici; u 15.30 firmanici
Ministranti - subota u 10.00 (pozivamo nove ministrante da se priključe)
Dječji zbor - u nedjelju u 10.00

Sv. Nikola Tavelić (slavimo ga 14. studenog) rodio se vjerojatno između 1340. i 1350. godine u Šibeniku, u plemićkoj obitelji. Stupio je u franjevački red i kao misionar pošao je u Bosnu oko 1372. godine, gdje je djelovao među bogumilima.

Nakon 12 godina misijskog djelovanja u Bosni, 1384. godine pošao je u Palestinu zajedno s tri subrata, fra Deodatom, fra Petrom i fra Stjepanom. Tu su propovijedali Isusovo evanđelje. No, naišli su na žestoko protivljenje muslimana koji su zauzeli Palestinu i sveti grad Jeruzalem. Unatoč upozorenju da će ih osuditi na smrt ako ne prestanu sa svojim djelovanjem, oni su neustrašivo nastavili. Jeruzalemski kadija ih je tada osudio na smrt. Zlostavljali su ih tri dana, a onda je kadijinu presudu potvrdio i građanski sud, nakon čega je okolna svjetina mačevima sasjekla Tavelića i drugove i bacila ih na lomaču. Ubrzo nakon toga u Europi su ih počeli slaviti kao mučenike. Papa Pavao VI. proglasio je Nikolu Tavelića svetim u Rimu, 21. lipnja 1970. godine.

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
studeni, 2014. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina VI.

broj 50 (311)

9. studenoga 2014.

32. NEDJELJA KROZ GODINU

Knjiga proroka Ezekiela

Ez 47, 1-2.8-9.12

U one dane:

Odvede me anđeo natrag k vratima

Doma Gospodnjega.

I gle: voda izvirala ispod praga Doma,
prema istoku

— jer pročelje Doma bijaše prema istoku
— i voda otjecala ispod desne strane Doma,
južno od žrtvenika.

Zatim me izvede na sjeverna vrata
i provede me uokolo vanjskim putem
k vanjskim vratima koja gledaju na istok.

I gle, voda izvirala s desne strane.

I reče mi: „Ova voda teče u istočni kraj,
spušta se u Arabu i teče u more;
a kad se u more izlije, vode mu ozdrave.

I kuda god potok protječe,
sve živo što se miče oživi; i bit će vrlo mnogo riba,
jer kamo god dođe ova voda, sve ozdravi i oživi
— kuda god protječe ovaj potok.

Duž potoka na obje strane
rast će svakovrsne voćke:

lišće im neće otpadati i s njih neće nestajati ploda;
svakog će mjeseca roditi novim plodom
jer im voda dotječe iz Svetišta.

Plod će njihov biti za jelo, a lišće za lijek.“

Pričesna pjesma

Kao živo kamenje
ugrađujte se
u duhovni dom,
za sveto svećenstvo.

DUHOVNE PRIČE

Drevna predaja govori o četiri vražićka koja su bila poslana na zemlju napastovati ljude i odvući ih u propast.

Prvi reče: „Ja ću ljudima dokazivati da nema Boga.“

Sotona mu odgovori: „Dokazivanjem ćeš malo koga pridobiti. Ljudi osjećaju da Bog postoji. Bili oni vjernici ili nevjernici, duboko u sebi vjeruju u Božju prisutnost i to im nikada nećeš iščupati iz srca.“

Drugi reče: „Ja ću ljudima govoriti da nema pakla i da se ne moraju bojati kazne i posljedica svojih grijeha.“

Sotona odgovori: „Mudri ljudi oduvijek znaju da pakao postoji i da svako zlodjelo povlači kaznu za sobom. Oni ostali već žive u zabludi da pakla i posljedica grijeha nema.“

„Ljudima treba govoriti da su toliko skrenuli s pravoga puta da im je povratak nemoguć, jer se nisu u stanju mijenjati.“, predloži treći.

"To je već isprobano", odgovori Sotona. „Prije ili kasnije, većina njih se pokaje za svoje grijeha.“

Četvrti reče: „Ja ću ljude uvjeriti kako se sve može odgoditi. Uvjerit ću ih da imaju dovoljno vremena za pokajanje za svoje grijeha i djela pokore. Uvjerit ću ih da sve što ovdje i sada čine nije važno i da se na kraju zaboravi. Tako će biti nespremni u trenutku svoje tjelesne smrti i postati naši zauvijek.“

Sotona zadovoljno kimnu glavom i reče: „To je pravi put. Idite i pribavite mi sluge!“

Draga braćo i sestre, poruka ove priče je jasna. Nemojmo odgađati djela pokore i ljubavi jer ne znamo kada će doći trenutak susreta s našim Stvoriteljem.

Zato živimo svaki dan tako, da nam na kraju dana savjest bude mirna i duša čista. Samo ćemo tako „budni“ dočekati našeg Spasitelja.

ISTINITA PRIČA O DJEVOJČICI ČIJI JE BRAT IMAO TUMOR NA MOZGU

Jednog dana otac je rekao uplakanoj majci: „Ne možemo ovako dalje, draga. Mislim da smo došli do kraja. Našega sina može spasiti samo čudo.“

Djevojčica je sve slušala pritajena iza vrata. Otrčala je u svoju sobu, razbila kasicu, iskrkala se iz kuće i otrčala do obližnje ljekarne. Strpljivo je čekala, a kad je došla na red, propela se na prste te pred ljekarnika sasula svoj sitniš.

„Što ti treba, dušo?“, upitao je ljekarnik.

„To je za moga brata, gospodine, jako je bolestan. Došla sam kupiti čudo.“, odgovori ona.

„Nisam te najbolje razumio“, reče gospodin.

„Zove se Andrija. Ima nešto što mu raste na glavi, tata kaže da je gotovo, da ga samo čudo može spasiti. Ja jako volim svoga brata i moram kupiti čudo.“

Gospodin se tužno nasmiješio i odgovorio: „Ali mi ne prodajemo čuda.“

Djevojčica je odgovorila: „Ako nema dovoljno novaca, mogu još potražiti. Koliko košta jedno čudo?“

U ljekarni se zatekao visok i otmjen čovjek ozbiljna lica koji je sa zanimanjem pratio razgovor. Dok je ljekarnik nemoćno širio ruke, djevojčica je skupljala svoje novčiće.

Visoki čovjek joj priđe i upita: „Zašto plačeš, malena? Što se dogodilo?“

„Gospodin ljekarnik mi ne želi prodati čudo i neće mi reći koliko ono košta. To je za moga brata Andriju, koji je jako bolestan. Mama kaže da mora na operaciju, a tata da to ne možemo platiti i da Andriju može samo čudo spasiti. Zato sam donijela sve što sam imala.“

„Koliko imaš?“, upitao je gospodin.

„Dolar i jedanaest centi. Ali znate“, doda tiho, „mogu potražiti još novaca.“

Čovjek se nasmiješi. „Mislim da neće trebati. Čudo za tvoga brata košta upravo dolar i jedanaest centi!“

Jednom je rukom pokupio sitniš, a drugom nježno uzeo djevojčicu za ruku. „Povedi me svojoj kući“, reče, „želio bih vidjeti tvog brata i razgovarati s tatom i mamom. Možda uspijemo pronaći čudo koje im treba.“

Visoki gospodin i djevojčica iziđoše iz ljekarne držeći se za ruke. Taj čovjek je bio jedan od najpoznatijih svjetskih neurokirurga. Operirao je malog Andriju, koji se za nekoliko tjedana potpuno oporavio.

„Ova je operacija pravo čudo“, rekla je mama. „Pitam se samo koliko je koštala?“

Djevojčica se nasmiješila ne rekavši ništa. Znala je da je čudo koštalo dolar i jedanaest centi. Naravno, njezina ljubav i vjera bili su uračunati su u cijenu.